

Klaunova zpověď - Novák, Petr

F#mi D E A
1. Já v mládí často podobal se vánku
F#mi A E A
a říkali mi, že mi rozum chybí.
F#mi D E A
Dnes, dnes už mám, už mám na kahánku,
D G E A
a vy se ptáte proč vám to povídám?
F#mi D E A
Tak slyšte, já miloval jsem lidi
C Hmi Dmi A
a proto jim, ne bohu, se zpovídám.

F#mi E D F#mi

2. Říkalo se o mně, že prý jsem hrubý,
drzý a hloupý, nic prý mi nevádí.
Vám lidem, vám se to mluví,
já však byl šašek a musel jsem se smát.
A bál jsem se, že pláč můj prozradí,
že chtěl jsem lásku svou někomu dát.

3. Teď už mi líčidla rozežrala tvář
a maska smíchu na věky mi spadla.
Tam v dálce vidím, vidím slunce zář
Já za tím sluncem musím jít.

F#mi D E
Rec: Dohrála hudba, opona spadla,
A C Hmi Dmi A
alespoň dneska chci lidskou hrdost mít.

F#mi E D F#mi

4. Po celý svůj život rozdával jsem smích,
měl jsem rád lidi a žil jsem pro potlesk.
A snad jsem taky, snad taky trochu zpych.
Přesto bych rozdál, všechno co jen mám.
Však nemám nic, mně zbyl jenom stesk.
Tak běžte všichni pryč, já chci umřít sám.